

ניט גלויב!

ס'האט דער מאָג די נאכט געפֿוירן
 און דער צווייג א נייעם פלאט.
 כ'האָט מיין גלויבן ניט פארלוירן,
 ווייל איך האָב אים ניט געהאט.

ניט גלויב אין גוטע, מאָרגנדיקע טעג,
 קוק אָן די פֿיין פון דייע „ד“ אמות.
 פאר אונדזער קרבן האָט פארפעלט שוין וועג,
 און ווייטער שניי האָט צוגעדעקט דעם זכר פון די מאמעס.

די זון שיינט אויף, צעגליט זיך און פארנייט,
 עם בלויזען פעלד און וואלד, עם בלישמשעט יעדער גאנעק.
 נאָר אונדזער פריילינג איז מיט טויט פארזימ,
ווען אלץ בליט אויף, ווערט אונדזער פרייד פאררויאנעט.

אויף בלויזען הימל זינגט דער פויגל: „הארך,
 עם רוישט די וועלט מיט בלומיקן באגינען“.
 ביי מיר בלייבט שטיין דאָס הארץ פון יעדן ריר און שאַרף,
 ווי ס'וואָלט מיט ברודנע פינגער ווער גענישמערט מיר אין זינען.

אויף בלויז עם פאלט מיין בליק, מיין טראָט,
 און סתירה בין איך צו דעם פריילינגדיקן דרויסן.
 אויב דו ביסט יאָ פאראן, דו גרויסער גאָט,
 ביזטו מיט דיין פאראנענזיין וואָס אויסן?